

בש"פ 7233/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 7233/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת
56306-08-21 מיום 27.10.2021 שניתנה על ידי כב'
השופטת תמר בר-אשר

תאריך הישיבה: כ"ו בחשון התשפ"ב (1.11.2021)

בשם העוררת: עו"ד עודד ציון
בשם המשיב: עו"ד יעקב קמר

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת תמר בר-אשר) במ"ת 56306-08-21 מיום 27.10.21, במסגרתה הוקלו משמעותית בתנאי שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

עיקר ההקלה עליה הורה בית המשפט קמא בעניינו של המשיב הוא בביטולו של מעצר הבית בו היה נתון בהתאם להחלטה מיום 27.8.2021, תוך הותרת התנאי שלפיו נאסר עליו לצור קשר עם המתלוננת, עם הוריה או עם מי מבין עדי התביעה האחרים, למעט אשתו, וכן החובה להתייצב בבית המשפט או במשטרה כל אימת שיידרש לכך.

החלטת בית המשפט קמא התקבלה לאחר שהבהיר כי לשיטתו ישנן אמנם ראיות לכאורה לחובת המשיב, אך מדובר בראיות שקיימת בהן חולשה ראייתית ניכרת. הצדדים טענו ארוכות בביהמ"ש קמא לענין הראיות לכאורה, ואולם לדידי אין בכך צורך של ממש, שכן כבר החלטתה של כבוד השופטת ענתברוןבבש"פ 5864/21 מיום 30.9.2021 מתבססת הלכה למעשה על ההנחה של חולשה ראייתית (ראו פסקה 10 להחלטה), ובלעדיה ספק אם היה מקום לאשר את החלטת בית המשפט המחוזי מיום 27.8.2021 שנבחנה באותו עניין.

לאור זאת, השאלה המרכזית שנותר לבחון היא האם מסוכנותו של המשיב או עילת מעצר אחרת מצדיקים הותרת מעצר הבית על כנו, או שמא הם מאפשרים שחרור המשיב ממנו (יצוין כי החל מה- 7.10.2021 מקום מעצר הבית הוא ביתו של המשיב, וכי כבר בהחלטה מיום 27.8.2021 נקבע כי יהיה רשאי לצאת לעבודה בליווי מפקח). לענין זה סבר בית המשפט קמא כי בהינתן גילו של המשיב (בן 75 שנים), העדר הרשעות קודמות, העדר תלונה כלשהי בענין עבירות מין או בכל עניין אחר בעברו, העובדה שהעבירות המיוחסות נוגעות לתקופה שלפני כ-4 שנים, "קשה לומר כי נשקפת מהמשיב מסוכנות כלשהי." כן מצא בית המשפט קמא כי אין ראיות בענינו של המשיב לקיום חשש לשיבוש של הליכי משפט. אף קביעות אלה אינן מקובלות על המשיבה, ואולם בהינתן נסיבותי הייחודיות של התיק, והתרשמותו של בית המשפט קמא מהן, לא ראיתי מקום להתערב בהן.

יצוין כי החלטה בית המשפט קמא התקבלה אמנם בסמוך למועד קבלת ההחלטה בדבר שחרור לחלופת מעצר, ואולם נראה כי בית המשפט קמא, לאור הצעת המשיב, קבע תחילה שחרור עם תנאים מכבידים יחסית, מתוך רצון להקדים ולשחרר את המשיב לחלופה הזמנית שהוצעה באותה העת, ורק בשלב מאוחר יותר, משהוגשה לו על ידי המשיב בקשה לעיון מחדש, התפנה לבחון לעומק את הצורך בהותרת תנאים אלו לאורך זמן.

בהינתן כל האמור, סברתי כי אין מקום להתערבות ערכאת הערעור בהחלטתו של בית המשפט קמא להקל משמעותית בתנאי מעצר הבית. השינוי היחידי שאני מוצא לנכון לעשות בהחלטת בית המשפט קמא נוגע לכך שלא ניתבענינו של המשיב צו איסור יציאה מהארץ. לפיכך הריני להורות כי המשיב יפקיד את דרכו במשטרת ישראל בתוך 24 שעות ממועד מתן החלטה זו, וכי תמנע יציאתו מהארץ עד לתום משפטו. יתר התנאים לשחרור יהיו כאשר קבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 20.10.21.

ניתנה היום, כ"ו בחשוון התשפ"ב (1.11.2021).

ש ו פ ט